

DVADSIATA ŠIESTA NEDEĽA CEZ ROK B

Na hodinách latinčiny nás profesorka často učila staré latinské poučky. Jednu z nich uvediem: Qui bene distinguit, bene docet. V preklade je to: Kto dobre rozlišuje, dobre učí. Táto poučka mi napadla, keď som uvažoval o dnešnej stati evanjelia.

Pán Ježiš nám v tejto stati dáva dôležité poučenie pre náš život a to, v ktorých prípadoch máme zaujať mierny postoj a kedy prísny, rozhodný, radikálny. Všimnime si, v prvej polovici apoštola Jána, ktorý prišiel k Ježišovi so žalobou, že akýsi človek, ktorý nechodí s nimi, robí v mene Ježiša divy. Pán Ježiš zaujal láskavý postoj, tak ako Mojžiš z dnešného prvého čítania, keď k nemu prišiel mladý Jozue a žiadal od Mojžiša, aby zakázal Eldadovi a Medadovi, aby neprorokovali. Tak Mojžiš, ako aj Ježiš zaujali – dá sa povedať – rovnaký zmierlivý postoj.

Lenže, všimnime si, že ten istý Pán Ježiš zaujíma veľmi radikálny postoj v druhej časti dnešného evanjelia. Pri vypočutí tejto stati poslucháčovi prejde mráz po chrbte, keď počuje, že treba si odŕať ruku, či nohu alebo vylúpiť oko, keď niektoré z nich zvädzajú k hriechu. Vtedajší Ježišovi poslucháči dobre rozumeli, čo myslel pod slovami odŕať či vylúpiť. „Odŕať“ či „vylúpiť“ sú východné výrazy, ktoré znamenajú radikálne sa postaviť proti hriechu, ktorý by mohol zmrzačiť či oslepiť vzťah voči Bohu a viesť do strašnej straty spoločenstva s Bohom. V tomto význame je veľmi dôležité uvedomiť si, že tak by sa človek dostal do večného zatratenia.

A toto poučenie platí aj pre nás, lebo sa nám stáva, že aj my bývame radikálni voči iným. Lenže Pán Ježiš chce od nás, aby sme boli radikálni voči sebe. Na inom mieste povedal prirovnanie, že si musím vyhodiť brvno zo svojho oka a až potom vyhodiť smietku z oka bližneho. Každý z nás má svoje chyby a nedokonalosti. Nikto z nás nie je úplne dokonalý a keby sme si toto nevšímali, tak by sme mohli v sebe zastaviť rast čnostného života, a tak zároveň aj vzťahu s Pánom Bohom.

A tu chcem poukázať na dve veľmi dôležité skutočnosti pre rast duchovného života.

Po prvé, konať si pravidelnú svätú spoveď. Po svätej omši ako druhý dar sme od Pána Ježiša dostali možnosť odpustenia hriechov. Vieme si vôbec uvedomiť, že tento dar nám bol daný až po smrti na kríži a zmŕtvychvstaní? Pán Ježiš musel najprv zomrieť, aby svojou smrťou na kríži zmieril svojho Otca s hriešnym ľudstvom. V prvom svojom liste svätý Peter píše: *„Ved' viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista, bezúhonného a nepoškvrneného Baránka“* (1, 18-19). Uvedomme si silu svätej spovede, vďaka ktorej sa nám odpúšťajú hriechy, ale zároveň nám pomáha poznávať aj svoje chyby, hriechy a nedokonalosti povahy, čo pomáha vzrastu nielen po duchovnej stránke, ale aj povahe a charaktere. Vždy, keď spovedám najmä mladého človeka, tak dávam otázku: „Ktorý z týchto vyspovedaných hriechov sa ti stáva najčastejšie?“ A vtedy poradím, aby sa snažil takýto mladý človek dávať si zvlášť na ten hriech pozor. Tiež mu poviem: „Nech tvoja svätá spoveď neskončí mojím rozhrešením, ale nech pokračuje tvojím predsavzatím snažiť sa prekonať tento hriech.“ A tak postupne sa človek dokáže zbavovať ďalších chýb či hriechov. Samozrejme, treba k tomu veľa trezlivosti. Ako sa to dá dosiahnuť?

A to po druhé, nielen svätou spoveďou, ale odporúčam každý večer si spytovať svedomie. Na prvom mieste sa opýtať seba: „Ako sa mi dnes darilo prekonať dotyčnú chybu či hriech?“ Ak sa mi aspoň trochu podarilo, tak za to poďakujem Pánu Bohu a ak nie, tak ho poprosím o odpustenie a zároveň poprosím o silu, aby to zajtra bolo lepšie. Potom si ešte spytujem svedomie z ďalších hriechov, ktoré následne oľutujem. Viem, je to zdĺhavá práca na sebe, ale určite sa oplatí, veď sa nejedná len o dušu a jej spásu, ale aj o povahu či charakter.

Neodmietnime radikálnu výzvu Pána Ježiša v boji proti hriechu, lebo On nám chce dobre. On túži po tom, aby sme boli šťastní pred nebeským Otcom a tiež dávali dobrý príklad vo svojom prostredí, kde žijeme.

Pripravil vdp. Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.